

SLOBODNA DALMACIJA
TJEDNI PRILOG
NEDJELJA 21.7. 2013.

**GLUMICA
MARIJA ŠEGVIĆ**

*Splicánka
otvorila
Dubrovačke
igre*

OSOBA TJEDNA

MLADA GLUMICA MARIJA ŠEGVIĆ
NASTUPA U DVJEMA PREDSTAVAMA NA
DUBROVAČKIM LJETNIM IGRAMA

Piše Javorka LUETIĆ
Snimio Ante ČIZMIĆ/CROPIX

*Živjet ću tamo gdje
mogu glumiti*

- Svoj posao obožavam, tako da svaki grad i kazalište koji mi mogu pružiti priliku da se bavim ovim što me beskrajno ispunjava i što mi čini život ljepšim, za mene predstavlja dobar izbor mjesta stanovanja. Naravno, u svemu tome ipak stoje i neki snovi. Već sam dugo u Zagrebu, obožavam živjeti u njemu - kaže Splićanka kojoj nedostaje samo - obitelj

Evidencijski broj / Article ID: 13879444
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section:

Nepotrošive stihove Gundulićeve Himne slobodi bez kojih se ne mogu otvoriti Dubrovačke ljetne igre, pa ni ove 64. klicala je s Orlandova stupa uvjerljivo, emotivno i zanosno sjajna mlada glumica Marija Segvić, zapisao je **Branimir Pofuk**, a njemu treba vjerovati. Tko je Marija Segvić, djevojka profinjeno osmijeha u jednostavnoj bijeloj haljini? Splitska, sa zagrebačkom adresom koju će publika ovog ljeta gledati u još dvije predstave na Igrama. A mi smo je pozvali na kraće druženje u Splitu u kratkom predahu prije novih dubrovačkih proba.

X Krešo Dolenčić kao novi intendant Igara unio je svježinu u svečani koncept otvaranja. Kako ste dobili priliku izgovoriti odu slobodi? Inače, nju su tradicionalno, tek s rijetkim iznimkama, izgovarali muškarci?

- Zaista ne znam točno kako je ta izuzetna čast pripala baš meni. Prvo sam bila potpuno iznenađena, a onda luda od sreće. Još jednom i ovim putem želim zahvaliti **Krešu Dolenčiću** što je vjerovao u mene i dao mi ovu priliku koja je postala najljepši trenutak mog života. Hvala i cijeloj ekipi Dubrovačkih ljetnih igara koji su bili uz mene, koji su mi bili velika podrška i koji su mi učinili ovo otvaranje nezaboravnim.

X U Dubrovniku ste angažirani i u premijernoj predstavi Borisa Bakala i u projektu Mani Gotovca "Pisci u Sponzi".

- Dio predstave **Borisa Bakala** pod nazivom „Otac hrabrost“ postala sam prolaskom na audiciji ovog proljeća. To je autorski projekt u kojem nema dodjele uloga već predstava nastaje u interakciji, razgovoru, razmjeni mišljenja, improvizacijama i igri čitavog tima. To je oblik rada koji iznimno volim, rad koji me tjera na postavljanje pitanja, na otkrivanje svijeta u kojem živim, na učenje o sebi samoj i o drugima. Dio probi smo već u lipnju odradili u Zagrebu, a u ponedjeljak se ekipa ponovno nalazi u Dubrovniku i da budem iskrena već brojim dane. Projekt **Mani Gotovca** „I da te ljubim i da te čuvam“ radim s redateljicom **Vlatkom Vorkapić** i kolegom **Silviom Vovkom**. Tako imam priliku upoznati i surađivati s ljudima koje sam do prije mjesec dana poznavala samo preko njihovih knjiga i filmova. **Pisci u Sponzi** su **Zoran Ferić**, **Irena Matijašević**, **Tomica Bajsić**, **Mani Gotovac**, **Nikola Petković** i **Luko Paljetak**.

X S obzirom na to da ste Splitska, imate li i neki angažman na Splitskom ljetu?

- Ove godine nemam angažman na Splitskom ljetu. Na audiciji u Splitu sam bila 2011. godine kada sam i sudjelovala kao dio kora u Euripidovoj „Hekubi“ u režiji **Felixa Alexe**.

X Biste li se vratili u Split? Jesu li u Zagrebu veće mogućnosti za mladu glumicu?

- „Ne bih se vratila u Split“ možda su malo teške riječi iz dva razloga. Prvo u Splitu je moja obitelj od koje mi odvojenost većinom jako teško pada, a drugo, svoj posao obožavam, tako da svaki grad i kazalište, koji mi mogu pružiti priliku da se bavim ovim što me beskrajno ispunjava i što mi čini život ljepšim, za mene predstavlja dobar izbor mjesta stanovanja. Naravno, u svemu tome ipak stoje i neki snovi. Već sam dugo u Zagrebu i moram priznati da je to grad u koji sam zaljubljen od početka, obožavam živjeti u njemu. Pruža nebrojene mogućnosti i to ne samo mladima već svakom čovjeku.

X Slažete li se s mišljenjem da Split mladim ljudima ne daje prilike i da je unatoč svojoj ljepoti na rubu događaja kad je o kulturi riječ?

- Mislim da Split ima mnogo veći potencijal od onoga što pokazuje. Pred nekoliko dana vratila sam se fascinirana s velikom strašću i ponosom čitava ekipa Dubrovačkih ljetnih igara kao i sam Grad žive i radi za Igre. Nažalost, takav žar u Splitu sam osjetila jedino povodom stotog rođendana Hajduka! Nemam ništa protiv Hajduka, dapače i ja sam bila ponosna tog dana što sam dio ovog grada i njegove kulture, ali ne smijemo zaboraviti da to nije njezin jedini segment. Ako možemo toliko ljubavi unijeti u nogometnu loptu, svaki sportski uspjeh naših sugrađana i svaku pismu, nije mi jasno zašto ga puštamo da na svojim daskama, koje su također njegova tradicija i korijeni, tako uporno truli. Nije fer prema **Maruliću**, **Uvodiću**, **Smoji**, **Tijardoviću** i mnogim drugim velikim imenima koji su davnih dana činili Split puno većim kulturnim centrom nego što je on danas.

X Mnogi vas smatraju jednom od talentiranijih glumačkih imena mlade generacije osobito nakon predstave „Samo bez emocija“.

- „Samo bez emocija“ je moja prva profesionalna predstava po završetku Akademije i zbog toga će uvijek imati posebno mjesto u mom srcu. Iako je predstava stala na noge u izuzetno teškim uvjetima, prije svega financijskim, zajedničkim smo

snagama borili da je održimo na životu. Bilo je praznog gledališta, našeg samostalnog pješačenja po školama kako bi prodali nešto karata i napunili dvoranu. Ali bilo je i nezaboravnih gostovanja u rasprodanim dvoranama u Čakovcu, Rijeci i na Festivalu glumca u Vinkovcima.

X U Maskama ste odigrali sponzorušu Sandru.

- „Maskice“, na osnovi kojih je nastala predstava „Samo bez emocija“, radni su zadatak na završnoj godini Akademije u klasi profesorice **Ivice Boban**. Do njih se dolazi kroz niz zadataka, vježbi, improvizacija. Stvaraju se likovi sa svojim životopisima koji zbog vidljivo prenapregnutih karakternih osobina postaju komični, ali i indirektno progovaraju o ozbiljnim problemima čovjeka i svijeta u kojem živi.

X Lani ste imali dinamičnu godinu.

- Većinu prošlogodišnjih projekata radila sam u suradnji svojih mladih kolega. Važno je znati da u Zagrebu u ovim teškim uvjetima mnogi mladi ljudi hrabro ulaze u samostalne projekte,

pokazuju znanje, talent i veliku ljubav prema onom što rade, pokušavajući pronaći svoje mjesto na hrvatskoj sceni, što je izuzetno teško. U tom smislu moram istaknuti kako je **Krešo Dolenčić** mnogima širom otvorio vrata i omogućio stjecanje iskustva na velikom festivalu. Moram istaknuti imena mojih prijatelja i kolega, entuzijasta: mladi redatelj **Paolo Tišljarić** te moje kolegice **Amanda Prenkaj**, **Petra Kurtela**, **Ivana Horvat** i **Dunja Fajdić** sa sjajnom predstavom „Glumice i to“, pa dramska spisateljica **Vedrana Klepica** i producentica **Petra Glad** koje vode kazališnu udrugu **KUFER**, **Helena Petković**, kazališna redateljica, moja prijateljica i Splitska s dvije uspješne režije u HNK Zagreb i još mnogi drugi.

X Nedavno ste diplomirali na Akademiji. Sanjate li o nekoj ulozi?

- Za mene je svaka uloga jednaki izazov i užitak. Na svakom početku sam nesigurna i preplašena, a onda s vremenom osvajam svoj prostor i svoju slobodu u nuzadanih okvirima, a to je tako dobar osjećaj. Naravno sanjam o nekim ulogama i veselim se mogućnosti da možda jednom dobijem priliku susresti se s njima. Bilo bi lijepo igrati u **Krležini** i **Marinkovićevim** komadima, a iz svjetske literature obožavam ruske junake, veselilo bi me igrati u nekim adaptacijama **Dostojevskog** ili **Tolstoja**.

X Tko su vam glumački uzori?

- Puno ih je, **Alma Prica**, **Doris Šarić Kukuljica**, **Cate Blanchett**.

X Jeste li skloniji kaza-

lištu ili filmu?

- **Zvonimir Jurić** i **Antoni-jo Nuić**, pod čijim smo mentorstvom prošle godine na filmskoj klasi snimili „Kapetana i Audiciju“ film koji je gostovao na **Pula Film festivalu 2012.** i na **Danima hrvatskog filma 2013.**, pružili su mi priliku da upoznam tu zaista lijepu priču koju stvara film. A za kazalište mogu samo reći da je to od uvijek moja jedina ljubav.

X Biste li se okušali i u sapunicama s obzirom na to da su unosne?

- Nemam ništa protiv sapunica, to je posao kao i svaki drugi. Važno je imati na umu da kvaliteta konačnog proizvoda ne ovisi o njegovu imenu nego o profesionalnosti, predanosti, kvaliteti i obrazovanosti ljudi koji ga izvedu. Kada bi se više vodilo tom mišlju, mnogi bi projekti mogli biti uspješniji.

X Jeste li među onima koji se teško nose s tremom?

- Imam tremu, kako ne. Najbolje ju osjete moji najbliži na svojoj koži.

X Koliko su audicije objektivne? Na Akademiju su mnogi talentirani glumci ulazili iz trećeg pokušaja.

- Mislim da ne možemo kvalitetu čovjeka vrednovati prema upisu na neki fakultet ili primanjem na neko radno mjesto. Smatram da svi u sebi nosimo nešto posebno, ali kako će nam se posložiti stvari u životu nekad i ne ovisi o nama. U tome je potrebno malo sreće. Ali sigurna sam da na kraju stvari ipak dođu na svoje mjesto i da nas neki neuspjesi vode prema nekom većem cilju. Znao kako se kaže: svako zlo za neko dobro. Prije šest godina, pristupila sam ispitu u Splitu, ušla sam u uži krug, ali nisam bila u konačnom odabiru. Tada su mi sve lađe potonule i za mene je to bio kraj svijeta. Dva mjeseca kasnije od prve sam upisala Akademiju u Zagrebu.

X Glumci moraju stalno raditi na sebi, biti fit, dobro izgledati... unatoč tome što neuredno žive? Kako se nosite s time?

- Noćna sam ptica tako da mi večernji termini probi ne padaju teško. Kondiciju održavam gustim rasporedom i tempom života koji me stalno drži u pokretu.

X Gdje je u cijeloj ovoj priči ljubav. Imate li vremena i za to?

- Ne znam čemu ovo pitanje, zar nije ova priča puna ljubavi?

NESUĐENA LIJEČNICA

- Mnogi se roditelji 'bore' protiv umjetničkih zanimanja uz komentar 'nema ti tu kruva'. Jesi li imala podršku?
 - Oduvijek sam jednakim intenzitetom voljela kazalište. Od djetinjstva sam bila njegov stalni posjetitelj, ali dugo vremena nisam razmišljala o njemu kao o pozivu. Odrasla sam u sredini koja je pod studiranjem podrazumijevala nešto „konkretno“. Tako sam i ja vrlo konkretno započela svoj studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, ali znate kako kaže ona pjesma ... „davo se ne predaje, ti si mi u krvi...“